

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

12. neděle v mezidobí Cyklus C

Když se Ježíš o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: „Za koho mě lidé pokládají?“ Odpověděli: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní myslí, že vstal jeden z dávných proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!“ On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neřikali, a dodal, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.“ (Lk 9, 18-24)

Milí přátelé, většinou v evangeliích čteme příběhy, kdy někdo něco od Ježíše požaduje. Třeba jídlo, když zástupy poslouchali jeho slovo a dostaly hlad. Nebo uzdravení, když někdo byl nemocný. Nebo dokonce vzkříšení, jak se to stalo např. u Jairovo dcerušky.

Dnes je to jiné. Dnes se to obrátilo. Dnes se ptá Ježíš učedníků, ale nejen jich, ale skrze ně i nás. Na co? Vzpomene si někdo z vás, na co se Ježíš ptá? *(nechte odpovědět děti)* Ano, Ježíš se ptá, za koho jej pokládáme. Je Ježíš pro nás učitel, lékař, přítel nebo stejně jako pro Petra „Mesiáš“?

A vzápětí na Ježíšovu otázku nás Ježíš vyzívá, abychom ho následovali. Ale jak? Vždyť Ježíš tu mluví o utrpení, pronásledování a dokonce o smrti. Chceme opravdu Ježíše následovat cestou kříže? Takové rozhodnutí není vůbec jednoduché. Kdo by si vybral dobrovolně cestu bolesti a utrpení, když nemusí? Jistě, je mnoho míst na zemi, kde lidé jsou za svou víru pronásledováni a jsou to hrdinové dnešních dnů. Ale co my tady? Uprostřed Evropy, kde nám bezprostřední nebezpečí nehrozí? Nebo snad ano? Ano, hrozí. Hrozí nám, že bychom mohli začít myslet jen na sebe a na své potřeby a přání. Hrozí nám, že bychom mohli přestat vnímat samotou druhých lidí kolem nás. Hrozí nám, že bychom si mohli vzájemně závidět úspěchy, značkové mobily a oblečení. Hrozí nám, že si neuděláme čas na druhého. Hrozí nám, že si neuděláme čas na modlitbu, protože ten PC tolik láká a je v něm tolik dostupných informací. Hrozí nám, že budeme mít mnoho virtuálních přátel, ale žádné opravdové, se kterými bychom si mohli povídat z očí do očí. Hrozí nám, že budeme žít vedle lidí, ale ne s nimi. Je nějaká cesta, kterou Ježíš doporučuje? Ano, je to cesta kříže. To znamená nepohodlí, lásky a milosrdenství k druhým. Cesta, kdy nemyslíme tolik na sebe, jako spíše na potřeby lidí kolem nás. Je to cesta, kdy nesmíme zůstat doma u počítače, ale svůj život víry prožívat ve společenství. Je to cesta, kdy máme použít svoje svaly a pomáhat tam, kde to někdo potřebuje. Někdy je to cesta obtížná a můžeme před druhými vypadat jako blázni, protože je spíše moderní myslet na sebe. Ale to nevadí. Totiž cesta být jiní než většina je také cesta, která provokuje, která láká k pokládání si otázek a následování. Proč je takový, proč je taková? Nebojte se být jiní, protože jste tak pro svět přitažliví.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

12. neděle v mezidobí Cyklus C

Když se Ježíš o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: „Za koho mě lidé pokládají?“ Odpověděli: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní myslí, že vstal jeden z dávných proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!“ On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali, a dodal, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.“ (Lk 9, 18-24)

Pomůcky: Pracovní list, tužky, pastelky

Milí přátelé, většinou v evangeliích čteme příběhy, kdy někdo něco od Ježíše požaduje. Třeba jídlo, když zástupy poslouchali jeho slovo a dostaly hlad. Nebo uzdravení, když někdo byl nemocný. Nebo dokonce vzkříšení, jak se to stalo např. u Jairovo dcerušky.

Dnes je to jiné. Dnes se to obrátilo. Dnes se ptá Ježíš učedníků, ale nejen jich, ale skrze ně i nás. Na co? Vzpomene si někdo z vás, na co se Ježíš ptá? (*nechte odpovědět děti*) Ano, Ježíš se ptá, za koho jej pokládáme. Je Ježíš pro nás učitel, lékař, přítel nebo stejně jako pro Petra „Mesiáš“?

A vzápětí na Ježíšovu otázku nás Ježíš vyzívá, abychom ho následovali. Ale jak? Vždyť Ježíš tu mluví o utrpení, pronásledování a dokonce o smrti. Chceme opravdu Ježíše následovat cestou kříže? Takové rozhodnutí není vůbec jednoduché. Kdo by si vybral dobrovolně cestu bolesti a utrpení, když nemusí? Jistě, je mnoho míst na zemi, kde lidé jsou za svou víru pronásledováni a jsou to hrdinové dnešních dnů. Ale co my tady? Uprostřed Evropy, kde nám bezprostřední nebezpečí nehrozí? Nebo snad ano? Ano, hrozí. Hrozí nám, že bychom mohli začít myslet jen na sebe a na své potřeby a přání. Hrozí nám, že bychom mohli přestat vnímat samotou druhých lidí kolem nás. Hrozí nám, že bychom si mohli vzájemně závidět úspěchy, značkové mobily a oblečení. Hrozí nám, že si neuděláme čas na druhého. Hrozí nám, že si neuděláme čas na modlitbu, protože ten PC tolik láká a je v něm tolik dostupných informací. Hrozí nám, že budeme mít mnoho virtuálních přátel, ale žádné opravdové, se kterými bychom si mohli povídat z očí do očí. Hrozí nám, že budeme žít vedle lidí, ale ne s nimi. Je nějaká cesta, kterou Ježíš doporučuje? Ano, je to cesta kříže. To znamená nepohodlí, lásky a milosrdenství k druhým. Cesta, kdy nemyslíme tolik na sebe, jako spíše na potřeby lidí kolem nás. Je to cesta, kdy nesmíme zůstat doma u počítače, ale svůj život víry prožívat ve společenství. Je to cesta, kdy máme použít svoje svaly a pomáhat tam, kde to někdo potřebuje. Někdy je to cesta obtížná a můžeme před druhými vypadat jako blázni, protože je spíše moderní myslet na sebe. Ale to nevadí. Totiž cesta být jiní než většina je také cesta, která provokuje, která láká k pokládání si otázek a následování. Proč je takový, proč je taková? Nebojte se být jiní, protože jste tak pro svět přitažliví.